

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 24 грудня 1987 року

№ 153—154 (3972—3973).

Ціна 4 коп.

СЛОВО ЧИТАЧА

Пишу під спійманим враженням від концерту рок-музики, що відбувся 17 грудня у актовому залі нашого педінституту. Я не байдужий до рок-музики, як і до багатьох інших музичних напрямів. Здається, розумію і Модарта, і Баха, і авторську пісню, та й народну, хоч і не маю спеціальних знань. Вважаю, що рок за своїм змістом — це збудження до дії. Він може викликати у людини вибух емоцій. На сторінках «Молодого комуніста», який я поки що іноді гортаю, мені доводилося читати різне про музичний напрям, про який тут ведеться мова. Доводилося читати навіть таку ісенітичну, що рок вишук із потреб перенасиченої буржуазної публіки (нагадую для

«Горбаті»

за власним бажанням

особливо нетямущих, що за своїм походженням не — музика протесту).

Деякі музиканти — приміром, композитор О. Іскієв — вміло поєднують звучання вірша й рок-музики, підкреслюючи ритмічну структуру та зміст поетичних рядків. Однак — давайте повернемося до концерту.

Спочатку я настроївся слухати, бо рок вважаю музикою не для танців — «нітотування». І справді, у виконанні аматорів прозвучало кілька непоганих, з моєї точки зору, творів. Але їх виконавці, думаю, не дуже дбають про публіку — тобто, про людей, для яких грають. Мені ж здається, що кожен творець повинен, для того, щоб слухач одержав, крім емоції, ще й певний духовний заряд, та зробити це на тому концерті було досить важко, оскільки гвалт «фанатів» заважав розібратися і музику, і текст. Ті хлопці-аматори ревели гучніше за апаратуру. Найбільше виділявся у давній звуків голос соліста групи, яка виступала третьою (здається, її назва — «Келан», щось дуже «не наше»). А коли звучить така пісня, як «Стара церква», то це вже щось схоже просто на провокацію зі сцени. Схаменіться, хлоп'ята, всі порядні люди нашої епохи вже давно дійшли згоди, що всякі (навіть буржуазні) культурні цінності існують не для того, щоб їх, зруйнувавши, розгладувати по своїх квартирах собі на потребу. Так же ми взагалі нічого збудувати не зможемо! І в прямому, і в переносному розумінні — якщо хоч трохи задуматися...

Зі сцени звучали різні за змістом твори. Але навіть «фанатів» чомусь їх зустрічав однаково — тваринним ревищем, стрибками та дикувським дриганням, незважаючи на той факт, що крапці тексти рок-композицій можуть нести в собі роздуми про місце людини в житті, про сенс буття нашого, та й про найважливіше — про боротьбу за мир, збереження планети для нащадків. Були такі пісні й на концерті. Виконавці цих пісень поводитися (і це, мабуть, симптоматично) досить коректно. Але після виступу групи «Келан» з її «Старою церквою» нормальності щось вислухати було вже геть неможливо. Від номера групи «Поліс» у пам'яті залишилися тільки перекликувані логорні поганими стояк мікрофона та завіса ядуного диму...

Так, рок несе великий енергетичний потенціал. Але коли він знаходить вихід лише у фізичних рухах та криках, то хочеться поспішувати так звалим кращим групам Кіровоградського рок-клубу. Я певен, що марна праця — викладатися на сцені лише заради гімнастичних та голосових вправ малокультурного натовпу, в якому рок розбурхує тільки тваринні інстинкти.

Всяку музику, на мою думку, — і рок, і навіть «хеві-метал» можна розуміти, якщо захотіти. Але коли у людини такі примітивні й односторонні смаки, то вона стає схожою на горбату за власним бажанням. Це вже ненормально.

Повірте, що це точка зору не буркотливого ханжі, тому що я і мої ровесники слухали рок на своїх магнітофонах ще тоді, коли більшість нинішніх «металістів» пішки під стілі ходили. Певен, підпочинаючи можна по-різному: одні займаються спортом, інші багато читають, цікавляться мистецтвом, але ж і багато — ось так.

Чи ж хоч знають прихильники «хеві-металу», звідки пішов їхній жест — стиснутий кулак з відкинутим вказівним пальцем та мізницею? Не певен, що вони знають для цього досить історію... Втім, за змістом своїх «діл» учасники таких, як оце згаданий, концертів — це здебільшого значаї собі дрібні бешкетники. І ставитись до них треба саме як до таких, а не як до людей, що шукають, хоч і помилуються. Давайте не будемо створювати для них романтичного ореолу, не пі до чого. А от кваліфіковано, зі знанням справи поспішувати й аналізувати різні явища так званої масової культури — це треба. Може, тоді справлятимуть враження більш цивілізованих.

Тарас ЛЕОНІДОВ,
четвертокурсник філологічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту.

Пленум обкому Компартії України

22 грудня відбувся пленум обкому Компартії України, який розглянув питання: «Звіт бюро обкому Компартії України про роботу по керівництву перебудовою у відповідності до вимог XXVII з'їзду КПРС, січневого і червневих (1987 р) Пленумів ЦК КПРС».

З доповіддю бюро обкому партії виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

В обговоренні звіту взяли участь формувальник ливарного цеху Кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» П. С. Дуканов, перший секретар Кіровоградського міського обкому партії Г. Т. Костро-

мін, комбайнер колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району М. П. Качан, перший секретар Кіровоградського райкому партії А. І. Кондратенко, монтажник будівельного управління «Житлобуд» тресту «Кіровоградбуд», м. Олександрії М. М. Лисенко, перший заступник голови обласного агропромислового комітету М. П. Громовий, директор Кіровоградського заводу «Гідросила» імені XXV з'їзду КПРС Г. В. Бугрес, перший секретар Гайворонського райкому партії А. І. Бабенко, бригадир мулярів тресту «Кіровоградбуд» А. І. Бабич, перший секретар Голованівського райкому партії

В. Л. Вишня, перший секретар Новомірогородського райкому партії В. А. Давидяк, голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба, завідувача молочно-товарною фермою колгоспу «Прогрес» Олександрівського району Д. Т. Пшенична, секретар обкому партії В. М. Щербина, перший секретар Бобринецького райкому партії О. Г. Тарасенко, заступник голови обласного комітету Т. Т. Дмитренко, майстер цеху продукції з неабірачного молока Маловисківського заводу сухого молока Т. І. Чорна, голова колгоспу імені Кірова Знаменського району Л. Ю. Промахова, керуючий трестом «Кіровоград-

буд» О. В. Кушнір, учителька Балахівської восьмирічної школи Петрівського району С. П. Логачевська, кандидат в члени Політбюро ЦК Компартії України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держагропрому республіки Ю. П. Коломійця.

Із заключним словом на пленумі виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

В обговореному питанні пленум обкому партії прийняв постанову.

У роботі пленуму обкому партії взяли участь кандидат в члени ЦК Компартії України, завідувач економічним відділом ЦК А. П. Савченко, інструктор сектору оргстатистичних питань Відділу організаційно-партійної роботи ЦК КПРС М. О. Соколов, інструктор ЦК Компартії України В. В. Орлов.

Всього півтора роки як працює після служби в армії механізатором у колгоспі імені Ульянова Олександрівського району Олександр ЄРШОВ. Та дарма, що колгоспний стаж у юнака невеликий. Завдяки хліборобському ставленню до роботи, енергійному завзятті Олександр виборов у соціалістичному змаганні серед молодих механізаторів району друге місце.

Фото Г. КОШКА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

● «НЕМАЄ ВИЩОЇ ЧЕСТИ, ніж іти шляхом першопрохідців...» Ці слова М. С. ГОРБАЧОВА, сказані у наші дні, передають дух і романтику тих далеких років, подій і справ. (МАТЕРІАЛИ, ПРИСВЯЧЕНІ 70-РІЧЧЮ ПРОГОЛОШЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ НА УКРАЇНІ. ЧИТАЙТЕ НА 2 СТОРІ).

● «ЧИ Є В КИЄВІ ТЕАТРАЛЬНЕ УЧИЛИЩЕ? ЯК ВСТУПИТИ ДО ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО КУЛЬТОСВІТНОГО УЧИЛИЩА?» НА ЦІ ТА ІНШІ ЗАПИТАННЯ ЮНІЯ ЧИТАЧ ЗНАЙДЕ ВІДПОВІДЬ У ДОБІРЦІ «З ВИПУСКУ «ВІТРИЛ» (3 СТОР.).

● ХОЧЕШ ПОБУВАТИ В СЕЛІ ПАЛЕХ, СТАРОДАВНІ СТОЛИЦІ ЕЧМІАДЗІТ ЧИ ІСТОРІКО-АРХІТЕКТУРНОМУ ЗАПОВІДНИКУ МІХЕТІ? (РЕКЛАМНА СТОРІНКА БЮРО МІЖНАРОДНОГО МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ «СУПУТНИК» НА 4—5 СТОР.).

● «ЗОВСІМ НЕ РАДУЄ ОКО НАПІВРОЗВАЛЕННЯ (КОЛИШНІЙ) ГУРТОЖИТОК ДЛЯ ХЛОПЦІВ — УЧГОСП...» (6 СТОР.).

● І ЗНОВУ ПРО КІРОВОГРАДСЬКУ КОНДИТЕРСЬКУ ФАБРИКУ (7 СТОР.).

● ПРОДОВЖУЄМО ПОВІСТЬ ВОЛОДИМИРА КОБЗАРА «СІЛЬ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ» (7 СТОР.).

ПОЗИВНІ ІСТОРІЇ

Ветерани, співробітники мист. вузів зв'язку стали ініціаторами створення незвичайного музею, що підкріпився в Долицькому СПТУ № 122, де готують операторів зв'яз-

ку, телефоністів, телеграфістів. Зібрані тут матеріали розповідають про історію, революційні, бойові і трудові традиції зв'язківців Донбасу. Мають, лише на старих фо-

тографіях, у фільмах минулих років, та ще в цьому музеї можна побачити такі рідкісні експонати: тарілку-репродуктор, телеграфний апарат Бодо, телефони найвигадливіших форм, комутатор, по якому приймали повідомлення про перемогу, польовий телефон, пронесе-

ний фронтовими дорогами ветераном Великої Вітчизняної війни зв'язківцем В. А. Семеновим. Зібрані тут матеріали вихованці училища не раз використовували для підготовки рефератів про історію розвитку зв'язку в Донбасі. М. СТОЛЯРОВ, м. РАТАУ.

25 грудня минає 70 років з дня проголошення Радянської влади на Україні

ЦИФРИ І ФАКТИ

Радянську владу на Україні було проголошено 25 грудня 1917 року на першому Всеукраїнському з'їзді Рад у Харкові. Велику допомогу українському народові у його боротьбі з ворогами революції надали трудящі Радянської Росії, особисто Н. І. Ленін; за ініціативою Ілліча на Україну було направлено 32 тисячі більшовиків.

Грудень 1917 — січень 1918 року, в республіці націоналізовано залізницю, банки, найбільші шахти, металургійні й машинобудівні заводи. Питома вага соціалістичних підприємств у великій промисловості склала 99,7 процента.

З 1920 по 1932 рік проводилася планова реконструкція заводів «Червона зірка» та «Червоний Профінтерн» в Кіровограді. Унаслідок цього значно зросло виробництво продукції.

Протягом 1930—1940 років обсяг промислового виробництва Кіровоградської області зріс у п'ятеро разів, валова промислова продукція української РСР у 1940 році у 7,3 рази перевищувала рівень 1913 року.

Колективізація на території області була в основному завершена влітку 1931 року. На початку 1941 року в області налічувалося 1769 колгоспів, 76 МТС, які мали 6619 тракторів (у переводі на 15-сильні), 2386 зернохазяйств комбайнів та іншу техніку.

До революції, за даними перепису 1897 року, грамотні складали: в Олександрійському повіті — 14 процентів, у Єлисаветградському — 18, в Єлисаветграді — 41, в Олександрії — 34, в Новомиргороді — близько 23 процентів. В 1939 році грамотне населення складало в республіці понад 88 процентів. Число студентів вузів України в 1940 році зросло порівняно з 1914 у 6,8 разів, а у вищих технікумах та інших середніх спеціальних навчальних закладах — у 16 разів.

За мужність і героїзм у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками понад дві тисячі українців, які воювали на фронті та в тилу, удостоєні звання Героїв Радянського Союзу, із них 111 — на території України, які ділили в роки війни на загарбаних фашистами території України, звання Героїв удостоєні 85, двічі Героїми Радянського Союзу — двоє, 63,5 тисячі нагороджені орденами і медалями.

135 воїнів-кіровоградців стали у роки війни Героями Радянського Союзу, а двоє з них — Маршал Радянського Союзу П. К. Коваленко та генерал-майор авіації А. Г. Мазуренко — діти.

Фашисти знищили на Україні 4,5 мільйона мирного населення, вивезли на каторгу в Німеччину 2 мільйони юнаків та дітей, знищили 714 міст і селищ міського типу, понад 28 тисяч сіл.

Завдяки героїчним трудовим зусиллям українського народу й братній допомозі інших республік, вже в 1950 році валовий випуск промислової продукції в УРСР склав 115 процентів проти рівня 1910. На Кіровоградщині тоді добувалося 507 тисяч тонн бурого вугілля (проти 310 тисяч у 1940 році), випускалося 63 тисячі сілків (проти 11 тисяч у 1940).

Нині промисловість України виробляє продукції майже у 18 разів більше, ніж у 1910 році, і в 129 разів більше порівняно з доореволюційним рівнем. Заводи й фабрики УРСР випускають промислових виробів у 4 рази більше, ніж воя промисловість Радянського Союзу 1910 року.

За останні 26 років обсяг основних виробничих фондів республіки зріс більше, як в 6 разів, валового суспільного продукту — в 3,7 разів. Продуктивність праці стала вищою в 3,8 рази порівняно з 1960 роком. Виробництво національного доходу за 9 місяців поточного року порівняно з минулим зріс на 2,4 процента. Промисловість випустила продукції більше на суму 2,8 мільярда карбованців, сільським господарством — на 390 мільйонів.

Серед проблем, які стоять нині перед трудящими області — подолати відставання в галузі машинобудування, випуску обладнання для тваринницьких ферм і комбикормів, товарів народного споживання, в капітальному будівництві, цілеспрямовано боротися за підвищення якості продукції. Дією знизилася й ефективність роботи агропромислового комплексу області. Всі ці проблеми скоюють Кіровоградщина до творчої, вдуманої роботи, вдосконалення форм і методів господарської діяльності.

В УСІ КІНЦІ країни полетіла звістка про перемогу Жовтневого збройного повстання в Петрограді і перехід влади до Рад. Соціалістична революція здійснилась. Окріплені перемогою своїх братів, українські робітники розгорнули боротьбу за владу Рад на Україні. У боротьбі проти буржуазно-націоналістичної Центральної ради та її місцевих установ активну участь взяли й робітники Єлисаветграда.

31 жовтня (13 листопада) під їхнім тиском було скликане екстрене засідання Єлисаветградської Ради, на якому більшовицька фракція внесла резолюцію про визнання Ради Народних Комісарів як єдиного законної влади. Але есеро-меншовицька більшість Ради відхилила запропоновану більшовиками резолюцію. На початку грудня 1917 р. пролетарська молодь міста взяла діяльну участь у відрядженні своїх представників на I Всеукраїнський з'їзд Рад. У наказі делегатів Всеукраїнського з'їзду Рад було висловлено думку трудящих про те, що боротьба за перемогу соціалістичної революції буде успішною лише в тому разі, «коли Всеукраїнський з'їзд Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів оголосить себе правомочною владою на Україні, відкинувши від себе місцевих буржуазних політиків, діяти в контакт з Радою Народних Комісарів». Висунутий робітниками більшовик В. М. Спренжін узяв активну участь у роботі з'їзду і був обраний до складу першого Українського Радянського уряду.

Декрети I Всеукраїнського з'їзду Рад,

що відбувся 11-12 грудня в Харкові, і утворення Радянського уряду України різко змінили співвідношення класових сил на Україні на користь Радянської влади. Все ширші маси трудящих згуртувалися навколо більшовиків. Проти Центральної ради по всій Україні спалахували повстання.

Трудящі Єлисаветграда наполегливо вимагали вигнання з міста представників Центральної ради, переобрання місцевої Ради і вигнання з неї есеро-меншовицьких угодівців та буржуазних націоналістів. Робітничі заводи Ельворті, Шилового та Гомберга на спільному мітингу 19 грудня 1917 року одностайно ухвалили талу резолюцію: «Вважаючи діяльність нашої Ради недостатньою революційною в боротьбі з спекуляцією, саботажом і загальною — державною розрухою, ми вимагаємо щоб вони повністю стали на захист інтересів робітників, солдатів і селян...»

В умовах зростаючого революційного піднесення 20 грудня 1917 року (3 січня 1918 року за новим стилем) відбулося чергове засідання Єлисаветградської

Родом із революції

Г. Е. Маслин, дев'яностолітній чоловік із с. Нерубайки Новоархангельського району, немало встиг узяти й пережити на своєму віку. Та й досі не зітерлися у його пам'яті події буремних літ. Пам'ятають про ці землі. Знову пригадалися Гурієві Єфремовичу події днів минулих, коли одержав він у листопаді цього року вітання ЦК КПРС та ЦК Компартії України, коли під час урочистого засідання в клубі йому вручали медаль «На честь 70-річчя Великого Жовтня». І ось сьогодні ветеран ділиться своїми спогадами і думками з читачами «Молодого комунара». Розмову веде громадський кореспондент газети Т. ЩЕТИНА.

КОР.: Як ви, учасник Великої Жовтневої соціалістичної революції і громадянської війни на Україні, сприймаєте події останніх років, ті зміни, що ставилися й продовжують відбуватися в житті радянського народу?

Г. МАСЛИН: Згоден із визначенням, яке дав їм у своїй доповіді на урочистому засіданні з нагоди

70-річчя Великого Жовтня М. С. Горбачов: революція продовжується.

КОР.: Гурію Єфремовичу! Сімдесят років відділяє нас від того дня, коли ви стали в ряди творців і захисників революції. 70 років відзначили ви й свята Жовтня та проголошення Радянської влади на землі України. Яке із свят Вам найпам'ятніше?

Г. МАСЛИН: Мені вида-

ло життя. Після революції я став червоним кавалеристом, служив у Будьонного. Довелося воювати із махновцями, денікінцями. Потім — із бандитами. Так що пам'ятних подій було ой як багато! Ніколи не забуду, як мені, кавалеристові-зв'яз-

ківцеві, за успішне виконання бойового завдання вру-

чав шаблюку сам Михайло Фрунзе. Та назву найпам'ят-

ніше для мене Жовтневе

свято.

Було це 1924 року, непо-

далік Дніпра, в урочищі

Кузьмина гребля. Ішов

важкий кровопролитний бій

із куркузькою бандою.

Коли він закінчився, бага-

тих бійців не дорухували-

ся ми в своїх рядах. Своім

життям зацятими вони за

перемогу... А потім, одразу

після бою, ми вступили до

ближнього села, де, поко-

СЛОВО ВЕТЕРАНА

вавши товаришів, пройшли урочистим маршем. Слози за полетими, біль від ран змішувалися в наших серцях із радістю перемоги й прагненням світлого майбутнього.

КОР.: Нині вам іде пов'я-

носто першим рік...

Г. МАСЛИН: Так, наро-

дився я ще у минулому сто-

літті. Але і моя доля, і моя

віра — родом із революції

1917 року. Оглядаючись на

минулі події і втрати, хочу

від імені моїх давніх бо-

йових побратимів зверну-

тися до сьогоднішніх ком-

сомольців. Любіть свій на-

род! Живіть по правді.

Вела розмову
Т. ЩЕТИНА.

с. Нерубайка
Новоархангельського
району.

МИ — РАДЯНСЬКІ

Депутати координують свої дії із правлінням, партійною організацією колгоспу. Радяться разом, разом вирішують важливі питання. Спільно організували рейд по заготівлі кормів, у ньому брав участь і Микола.

Довелося йому бути й учасником рейду по перевірці підготовки ферм до зимівлі. По-діловому, не омиваючи ніяких оргіхів, називаючи прізвища, Микола доповідав: у другому відділку ремонт йде добре, а в третьому — крайній погано, геть занедбано кошару для овець... Від його пильного ока не сховалася ні розбитна шибка, ні невідремонтвана система опалення. Недоробок зима ніколи не прощає...

Та й чи можна діяти інакше! Спостерігати, ховатися за інші ширші спини, омивати те, чого не можна

ДОРОГА

оминати! Яке ж тоді маєш право називатися депутатом, народним обранцем! Яке маєш право називатися господарем колгоспу!..

3. — Ми у диспетчерській. Микола щойно одержав дорожнього листа. — Куди, Олексійовичу? — В Кіровоград по камінь. — А як настрій? Самоскид не піднімає? — Все нормально. — А в особистому житті? Усміхнувшись: — Думаємо будуватися. Колгосп виділив ділянку на Молодіжній вулиці. Спорудимо там будинок, господарство зведемо, насадимо яблунь й вишень, дружина маєє квіти... Щоб бути в селі не гостем...

Що ж, Микола, молодий депутат, щасливий тобі дороги — в роботі, в особистому житті. Ти — молодий, за тобою і твоїми ровесниками — наша завтра.

М. СТОЯН.

с. Панчева,
Новомиргородський район.

боті ні сил, ні часу. А ввечері, бува, одягнувши гарний костюм, поспішає до будинку культури. Заступає на чергування — він народний дружинник. У тій же дружині його батько — за командира.

Добре, коли виконаєш норму на сто п'ятдесят процентів, добре, коли замість одного рейсу зробиш два, добре, коли тобі безвідмовно служить машина. Але в колективі ти не сам. Поруч з тобою й друзі. Справжні друзі. Є ще один закон у Миколи, це закон життя нашого суспільства: треба допомагати товаришам; у важку для тебе хвилину й вони ніколи не полишать тебе!

НАВІКИ

Недарма обрали товариші Миколу Погрібного депутатом сільської Ради, виявивши йому і свою повагу, і своє довіря.

2. — Будні депутата. З чого складаються вони? Найперше — із власної праці. А ще з чого?

Із важливих нарад, засідань, сесій, де йде мова про життя села, колгоспу, намічаються плани, заслуховують звіти про їх виконання. Про школу і лікарню, дитячий садок, роботу торговельних закладів, благоустрій вулиць... У всьому тому активну участь бере й молодий депутат Микола Погрібний, обранець комсомольців села. Він ще ж і член виконкому. Має завжди власні думки, пропозиції. Одним словом — свою позицію.

Скажімо, дбає про те, щоб не лише новобудови зводили, а й насаджували на вулицях фруктові та декоративні дерева — і відпочивають, і на подвір'ях новоселів. Висловлює критику на адресу керівників — повільно йде будівництво нового Палацу культури. І про ветеранів не забуває комсомольць — кому, як і чим необхідно допомогти. Якось запропонував відрамонтувати візід із вулиці Франка. І одразу додав: як запланує да правління колгоспу, він готовий сам сапоскидом повезти туди і камінь. І щобінь...

Раді. Більшовики поставили категоричну вимогу про переобрання Ради і створення військово-революційного комітету. Через опір угодівців на цьому засіданні згоди не досягли. Тоді на заводах під керівництвом більшовиків були проведені перевибори депутатів до міської Ради, внаслідок яких до неї обрали

тільки робітників — більшовиків та безпартійних, які стояли на більшовицьких позиціях. До президії новообраної Ради увійшли Т. М. Гуляницький, М. В. Телічко, Я. Г. Шканд, Т. Поволоцький; членами виконкому стали М. Х. Чернишов, К. А. Скульський, В. П. Ніколаєв, В. М. Спренжін, Г. І. Кочерешенко, Я. І. Щерба та інші. На цьому есеро-меншовицька Рада в Єлисаветграді припинила свою діяльність.

18 січня (1 лютого за новим стилем) виконком Ради був перетворений у військово-революційний комітет. Першочерговим завданням революційних сил міста була ліквідація організації Центральної Ради, які охороняли добре озброєними загонами гайдамаків. Очолювана членами ревкому молодь ліварного цеху заводу Ельворті захопила кілька вагонів із зброєю на Єлисаветградській залізничній станції. Зброю було заховано в одному з корпусів заводу Ельворті. Тепер на його фасаді (механосиладальний цех «Червоної зірки») є меморіальна дошка з написом «Тут розміщався в 1917 році арсенал Червоної гвардії міста Єлисаветграда». Свій арсенал червоногвардій-

ці поповнили танком за рахунок кавалерійського училища, де їм удалося захопити частину зброї і коней. Діставши зброю, більшовицький партійний комітет провів додатковий набір до Червоної гвардії.

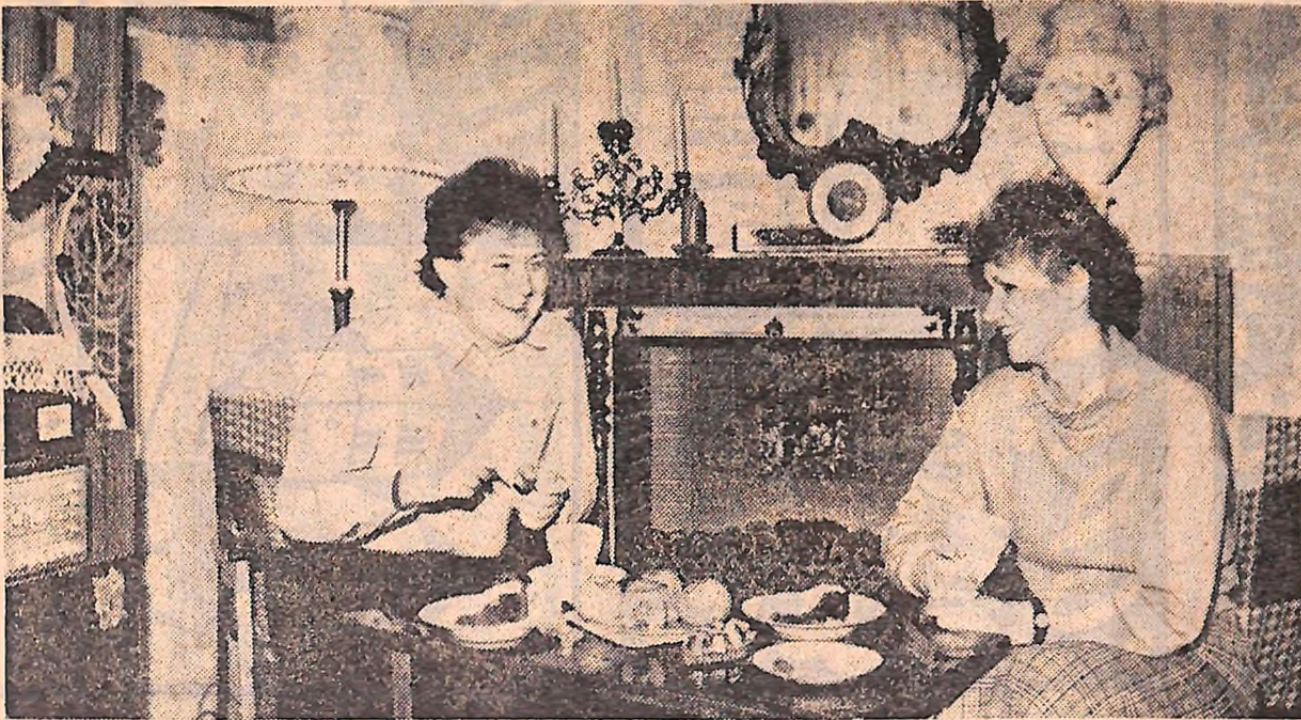
28 січня (10 лютого) на заклик військово-революційного комітету в Єлисаветграді почалося збройне повстання проти буржуазно-націоналістичних установ. У боротьбі в гайдамаками червоногвардійцями подали допомогу солдати 9-ї автомобільної роти і 657-го Пруського полку, командний склад якого був настроений по-революційному. 29 січня (11 лютого) 1918 року в Єлисаветграді було встановлено Радянську владу.

На початку лютого 1918 року Єлисаветградський ревком послав загони червоногвардійців у Знам'янку, Бобринець, Новоукраїнку. Переважно це була молодь. Вони допомогли там робітникам і селянам в їх боротьбі з контрреволюцією. Взявши владу в свої руки, Єлисаветградська Рада та її ВРК оголосили розпущенням контрреволюційної організації та буржуазних органів місцевого самоврядування, взяли в свої руки управління фабрикми і заводами.

«...Немає вищої честі, ніж їти шляхом першопрохідців, віддавати свої сили, енергію, знання, здібності в ім'я торжества ідей і цілей Жовтня». Ці слова належать М. С. Горбачову. Сказано у наші дні, вони передають дух і романтику тих далеких років, подій і справ.

П. БЕЗТАКА,
завідуючий кафедрою історії КПРС
Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

НОВОРІЧНІ ІНТЕРВ'Ю

Біографії москвичів Олени та Андрія Гуляєвих багаті в чому схожі з трудовими біографіями тисяч молодих городян. Уже кілька років працюють Гуляєви у столичному метро.

На запитання, чим для них був примітний рік, що минає, молоде подружжя відповіло так:

— Для нас цей рік був щасливим.

І правда: Олена закінчила Всесоюзний заочний технікум залізничного транспорту, Андрій — Московський вечірній інститут інженерів транспорту.

Цікаво, що захист дипломів проходив у них в один день. І обоє захистились на «відмінно».

Молоді спеціалісти одержали підвищення в посаді. Нині Андрій працює начальником станції «Медведково», а його дружина стала начальником «Теплого Станса», 134-ї станції Московського метрополітену.

Іще одна важлива подія сталася в біографії Олени Гуляєвої. У грудні 1987 року її прийняли кандидатом в члени КПРС.

Подружжя сповнене віри в майбутнє і сподівається, що й наступний рік буде щасливим!

На знімку: біля домашнього каміня.

Фото В. БУДАНА.
Фотохроніка ТАРС.

3 ВИПУСКУ «ВІТРИЛ»

НАУКА ЛЮДЯНОСТІ

Прочитав замітку Світлани Шаповал з «Світловодська «Промі, поради-те!». Хочу висловити і свою думку.

Так, Світлано, я тебе розумію. І це дуже добре, що ти знайшла написати про свій клас. Жаль, що за вісім років навчання в тебе та твоїх однокласників не було нічого цікавого, окрім табору праці та відпочинку, що не змінили ви подружитися. З одного боку, добре, що тебе це хвилює і тривожить, а з другого — в листі тільки розгубленість, ніякої спроби налагодити контакт.

Ти наводиш жакливі факти — хлопець вдарив дівчину по обличчю, називає один одного за прізвиськами.

Що я можу вам поради-ти?

Головне — не йти на компроміс зі своєю совістю і намагатися стати перш за все людиною. Ог що важливо. Я не вірю, що у вашій школі ви не отримали емоційно-естетичного виховання. Запитаєш, що це? Відповідь: виховання краси і тонкості ваших почуттів, здібностей дорожити людьми, людськими душами, не підняти руку на іншу людину. Ти пи-

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

шеш, що ваші «парубки» п'ють, курять, але ви не звертаєте на це уваги. А варто б звернути. Адже хто в дитинстві близько до серця сприймає біді і радості іншої людини — потім ніколи не буде байдужим.

Мені дуже хотілось би взяти твої погляди і думки на мій лист. Чи зрозуміла ти і твої однокласники мене? Цікаво знати, як ви сприймаєте світ і що можете дати світу?

С. ПРАВЕЦЬКИЙ.
м. Кіровоград.

«НУМО, ХЛОПЦІ!»

На таку тему військово-спортивний вечір у Перегонівській середній школі Голованівського району провів вчитель початкової військової підготовки Василь Олександрович Довгополов. В спортивному вечорі брали участь команди 9-10 класів, а глядачами і болілками були запрошені восьмикласники. Кожна команда, до складу якої входило по 7 хлопців, мала свою назву. Команди 10-А «Захисник» (у формі прикорми) — капітан Сергій Шевчук, 10-Б

«Голубі берети» (у формі десантних військ) — капітан Віктор Прядун, 9-А — «Пам'ять» (у формі морських піхотинців) — Олександр Ігна-тенко, 9-Б «Танкісти» (у відповідній формі) — Олег Рибченко. Програма була великою і вимагала чіткого виконання кожного завдання.

Серед завдань були: стрільба в тридцятиметровому тирі п'ятьма патронами заліковими і трьома пробними, стрі-йова підготовка, яка закінчувалася пісню, захист емблеми, збирання

й розбирання автомата, підтягування, перетягування канату, спортивна естафета, подолання смуги перешкод, виконання солдатського танцю і конкурс форми.

Дуже добре були виконані художні номери від команд і від болілки-ників. В майже усіх видах змагань велику перевагу мала команда 10-А класу. Вони зайняли перше місце і нагороджені грамотою, друге місце виборола команда 9-А класу і на третьому — 10-Б.

М. ЧУБ.
Голованівський район.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛ»

Дорогі читачі! Якщо ви уважно стежите за «Вітрилами», то помітили, що в минулому випуску наш консультпункт не працював. Але це не означає, що він взагалі припинив свою діяльність. Листів за цей час надійшло не так багато, спробуємо на них відповісти. Але відразу попереджаємо: тим, хто хоче стати студентом чи міліціонером, радимо погортати підшивку «Молодого комунара». Про ці професії ми вже писали в минулому році. Важко нам задовольнити прохання Валентини Волошиної із села Копенкувате Новоархангельського району, яка просить надіслати адреси СПТУ міста Севастополя, де можна набути професії закрійника і маляра — штукатура, а також надіслати їй адресу заводу імені В. І. Леніна. Коли б автора цікавили такі училища в Кіровограді, ми могли б запропонувати.

Ось читач з Малої Виски І. Гребенюк цікавить правила вступу до Олек-

сандрійського культосвітнього училища. Будь ласка, запиши адресу: 317900, м. Олександрія, Кіровоградської області, вул. Діброви, 47. Звертайся за цією адресою і тобі надішлють правила прийому до училища.

Учениці 9 класу (повна адреса не вказана) хочуть вступити до Київського театрального училища. У Києві такого училища немає, а в інститут театраль-ного мистецтва імені Карпенка-Карого. Щоб вступити до нього, треба закінчити десять класів. Детальніше про все вам краще дізнатися в інституті. Його адреса: 252034, м. Київ, вул. Підвальна, 40. У Києві мріє вчитися і Вєля Чачуна з села Веселівки Новомиргородського району. Але її приваблює професія інженера. Записуй адресу закладу, де ти можеш її набути: 252034 м. Київ, проспект Перемоги, 39. Київський політехнічний інститут.

Бажаємо успіхів. Чекаємо нових листів.

Високий спортивної будови молодий чоловік бадьоро крокує тротуаром: «Цікаво, як відпочили мої «гаврилки»?». Вчитель йде вже швидше. Ось і школа, а до його слуху долінають веселі вигукі:

— Володимир Іванович іде!

З ПОШТИ «ВІТРИЛ»

ХІБА Є ПОГАНІ ДІТИ?

Із шкільного приміщення, мало не виламуючи двері, вилітає ціла патага четвертокласників. Хлопчик та дівчатка оточують вчителя і миттєво засипають десятками запитань. Володимир Іванович широко посміхається і говорить:

— Діти, так у нас з вами нічого не вийде. Давайте розберемо все по черзі. І в приміщенні, адже на вулиці вже холодно.

Друзі направляються у клас. Червень 1979 року. Користівська середня школа. Володя Рибченко разом із своїми товаришами зустрічає світланок. Про що думав годі їм? Мріяв, що вступить у Кіровоградський педінститут, працюватиме згодом вчителем, колись зустрічатиме світланок вже із своїми учнями. Та насправді чи спало тоді хлопцеві на думку, що остання мрія його здійсниться так скоро...

На очах у десятикласників сльоз-

и. Дзвенить їхній останній дзвінок. Більше ніколи не сісти їм за парту у просторому класі, більше ніколи не читатиме історію любимий вчитель — Володимир Іванович... Достойних учнів випустив у 1987 році В. І. Рибченко: С. Дерев'янюк склала вступні іспити

у Дніпропетровський державний університет, Л. Рибчиста — в Кіровоградський педінститут, В. Портнов — у Свердловське вище військово-політичне училище, Л. Гнідченко — у Дніпропетровський медінститут, багато юнаків та дівчат вчаться в училищах Олександрії.

— Все це вже в минулому, — говорить Володимир Рибченко, — я зараз класний керівник 4-го класу. Хлопчики і дівчатка непогані. Та хіба є погані діти? Є діти невиховані. І наша, вчителів, справа зробити їх людьми, гідними патріотами.

У Протополівській СШ прозвонив дзвінок. Високий, спортивної будови чоловік крокує коридором: «Цікаво, який черговий «сюрприз» приготували мої «гаврилки?».

В. КВІТКА,
юноор.
Олександрійський район.

МІНІ-ІНТЕРВ'Ю

«20» ЗАМІСТЬ «5»

В Кіровограді та області є багато іноземних громадян, які приїхали до нас на навчання з усіх кінців світу. Нашим читачам цікаво, мабуть, буде взнати про навчання школярів, наприклад, в Африці. Наша співрозмовниця — Дженеба Траоре.

— Дженеба, ти приїхала до нас з Малі. Розкажи коротко про вашу школу.

— Перше, що може здатись трохи незвичним для радянських школярів, то оцінки. До 6-го класу найвищим балом є «10».

— Важко мабуть, здавати на «10» екзамен?

— Та ні, екзаменів ми не здаємо. Лише в 6 класі є один: ніби перехідний до двох старших класів. Так що вчимося ми в школі 9 років, в останні два найвищий бал вже «20» і здаємо екзамен лише два рази.

— А потім вже у вуз?

— Ні, після 9 класів можна вступити тільки в училище чи технікум. Щоб вступити до вузу потрібно ще навчатися 3 роки в ліцеї. Вчитися тут вже складніше, ніж у школі, сильно питають на уроках. А якщо контрольна робота, то завдання дають на різнокольорових листочках. І якби вчитель побачив, що хтось помінявся завданням чи перемовляється — попросить вийти з класу обох.

РЕЦЕПТ МОРОЗИВА

Шановні старшокласники! Ми впевнені, що серед нас є чудові кулінари і кондитери. Допоможіть нам в такій справі. Нам написала одна дівчинка:

«Я дуже люблю морозиво. Особливо пломбір, або шоколадне, але немає грошей морозиво щодня купувати. Я хожу у другий клас і батьки мені більше 20 копійок не дають. Будь ласка, повідомте мені рецепт морозива. Якщо можете то не один. Я буду вдячна вам.

Оля ДОНЕЦЬ.

Новоархангельськ.

Отже, хто знає секрет приготування морозива — просимо надіслати його редакції, аби допомогти Олі.

Для тих, хто в'яже

Знову в моду повернулися ажурні жіночі кофти, шарфи, шалі, безрукавки. І якщо речі, плетені звичайними узорами, є більш буденними, то ажурні, навпаки, завжди виглядають святковими і парадними. Пропонуємо вам декілька ажурних узорів, які, можливо, вам сподобаються.

Узор «Ажурні піони»

Кількість петель кратна 7 плюс 3. 1 ряд — *4 петлі виворотні, 1 накид (нитка до себе), 3 петлі разом лицьовою, 1 накид (нитка від себе)* — повторювати від * до *. 2 ряд — петлі лицьові лицьовими, виворотні виворотними, накиди виворотними.

РУКОДІЛЬНИЦЯМ

3 ряд — 4 петлі виворотні *3 петлі лицьові, 4 виворотні*.

4 ряд — петлі лицьові лицьовими, виворотні — виворотними (тобто за узором).

Повторювати з 1 ряду.

Узор «Віночки»

Кількість петель кратна 12 плюс 3.

1 ряд — 3 петлі лицьові, *1 накид, 3 петлі разом лицьовою, 1 накид, 9 петель лицьових*.

2 ряд і всі парні — петлі виворотні і накиди також.

3 ряд — 1 петля лицьова, *2 петлі разом лицьовою, 1 накид, 3 петлі лицьові, 1 накид, 2 петлі разом лицьовою, 5 петель лицьових*.

5 ряд — як 1-й ряд.

7 ряд — *9 петель лицьових, 1 накид, 3 петлі разом лицьовою, 1 накид*.

9 ряд — 7 петель лицьових, *2 петлі разом лицьовою, 1 накид, 3 петлі лицьові, 1 накид, 2 петлі разом лицьовою, 5 петель лицьових*.

11 ряд — як 7-й ряд.

Повторювати від 1-го ряду.

Узор «Мімоза»

Кількість петель кратна 5 плюс 2.

1 ряд — петлі виворотні.

2 ряд — 1 петля лицьова, *3 петлі разом виворотною, 1 накид, 1 петля лицьова, 1 накид, 1 петля виворотна*, остання петля лицьова.

3 ряд — 1 петля лицьова, *1 накид, 1 петля лицьова, 1 накид, 3 петлі разом виворотною*, остання петля лицьова.

Повторювати з 1-го ряду.

МАРШРУТАМИ „СУПУТНИКА“

Супутник над землею кулею — емблема радянської молодіжної туристської організації — бюро міжнародного молодіжного туризму. Створений у 1958 році, «Супутник» організує мандрівки радянських юнаків та дівчат, піонерів і школярів по рідній країні, приймає численні групи іноземних туристів, посилає кращих представників Ленінського комсомолу за рубіж і в міжнародні молодіжні табори.

У рік 70-річчя Ленінського комсомолу «Супутник» радіє привітати кожного, хто бажає побачити досягнення соціалізму, познайомитися з багаторазовою культурою, історією нашої країни.

Туристсько-екскурсійна програма, яку пропонує «Супутник» молодим туристам, сприяє роз-

ширенню контактів радянських та іноземних юнаків і дівчат.

Подорожуючи по Радянському Союзу, туристи відвідують підприємства, інститути, школи, дізнаються, як працює, навчається, відпочиває радянська молодь.

Захоплюючі маршрути, які пролягають різними куточками СРСР, поїздки на фестивалі мистецтва народів СРСР «Російська зима», «Білі ночі», «Київська весна» та інші, цікавий відпочинок у міжнародних туристських центрах — все це пропонує «Супутник».

Отже, запрошуємо на маршрути «Супутника»!

Палех, Ечміадзіт, Мцхета...

Значні можливості для сполучення масових та індивідуальних форм виховання молоді на відпочинку мають постійні бази Ленінського комсомолу — міжнародні туристські табори і туристські центри. Нині у системі БММТ «Супутник» функціонують 20 туристських центрів, зокрема, 11 міжнародних, які приймають радянських та іноземних туристів.

Тим, кого цікавить історія Стародавньої Русі, хто бажає відвідати міста «Золотої кільця», ми пропонуємо МТЦ «Березовий гай», «Ростов Великий» та ТЦ «Волгарь». Під час відпочинку юнаки і дівчата здійснюють екскурсії до міста-заповідника Суздаль, у Кострому з відвідуванням історико-архітектурного музею-заповідника, розташованого на території колишнього Іпатіївського монастиря (XV століття), у Владимир, в село Палех, всесвітньо відоме

своїми лакованими мініатюрами, у міста Ярославль та Плес.

Прихильників Кавказу чекають ереванська «Ластівка», тбіліське «Золоте руно». Проживають туристи в сучасних стаціонарних корпусах, у двомісних номерах з усіма зручностями. Під час проживання у «Ластівці» туристи здійснюють поїздки по Єревану, стародавній столиці Вірменії Ечміадзіт, Ті, хто відпочиватиме у «Золотому руно», познайомляться з Тбілісі, Гори, історико-архітектурним заповідником — містом Мцхетою.

Різнноманітні розважально-ігрові вечори, жартівливі конкурси, зустрічі в клубах за інтересами, танцювальні програми дискотек та вокально-інструментальних ансамблів проводять в МТЦ «Ноорус» (Естонія), «Юність» (Мінськ), «Супутник» (Сочі), «Перлина» (Звенигород, Підмосков'я), «Гянджлик» (Баку).

До послуг любителів гірських лиж МТЦ «Верховина» (Ужгород), «Гірські вершини» (Домбай), «Сонячна долина» (Баку-Ірані), «Лісоне озеро» (Плявінас, Латвія).

Усі туристські центри розташовані у мальовничій місцевості, сприятливих природно-кліматичних зонах. До послуг туристів — кіно-концертні зали, бібліотеки, інформаційні центри. В усіх ТЦ працюють дискотеки, молодіжні кафе, танцювальні майданчики, зали ігрових автоматів, відділення авіаку, сувенірні кіоски. Створені умови для активних занять спортом.

Програма перебування туристів розрахована на 12—18 денний відпочинок протягом усього року.

Запрошуємо до туристичних центрів «Супутника»!

Звертатись по тел. 7-35-77.

Якщо ви бажаєте побачити світ,

то, зрозуміло, вам слід звернутися

до Бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» обкому комсомолу, де вам дадуть докладну консультацію з усіх питань,

що вас цікавлять. А поки ми вам повідомимо про зарубіжні поїздки.

Наступного року за маршрутами «Супутника» з нашої області за рубіж поїде 560 юнаків і дівчат. На них чека-

ють різноманітні поїздки. Так, у жовтні буде цікава поїздка до Іспанії. До складу групи ввійдуть переможці со-

ціалістичного змагання, наукова та творча молодь. Туристи зустрінуться з іспанськими ровесниками, побувають на концертах, диспутах, ознайомляться з культурою однієї із найстародавніших і найцікавіших країн Західної Європи.

Любителі східної екзотики запрошуються наступного року до Монгольської Народної Республіки.

Завжди користуються популярністю туристичні поїздки до Чехословаччини. Відвідати Прагу, Братиславу і Брно, проїхати мальовничими дорогами цієї країни можна буде протягом усього року.

Різнноманітними у 1988 році є маршрути «Супутника» по Народній Республіці Болгарії та Соціалістичній Республіці Румунії. Серед них і побратимні поїздки. Групи будуть формуватися на базі колективів

ЗАПРОШУЮТЬ ДРУЗІ

СФРЮ

8.07.88-19.07.88
22.08.88-2.09.88

СРР

13.06.88-23.06.88

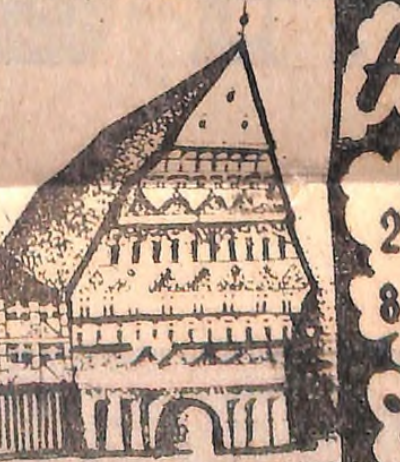
ПНР

3.12.88-19.12.88

НДР

25.06.88-4.07.88
8.08.88-18.08.88

По нашій країні

Щорічно маршрутами «Супутника» подорожує близько 20 тисяч юнаків і дівчат з нашої області. «Супутник» використовує різноманітні види туристсько-екскурсійної роботи: групові туристичні поїздки по країні, спеціалізовані прийоми і направлення різних категорій молоді (молоді вчителі, вихованці дитячих будинків і шкіл-інтернатів, студенти і викладачі вузів), туристські патріотичні клуби, туристсько-екскурсійні поїзди, морські, річкові круїзи, маршрути вихідного дня, туристсько-оздоровчі програми на період літніх канікул для школярів і учнів ПТУ, подорожі та екскурсії в межах найцікавішої — виховного і виробничого процесів, оглядові і тематичні екскурсії.

Найдоступнішим і наймасовішим видом туризму є організація внутрішніх мандрівок. За путівками «Супутника» можна побувати в усіх районах, великих містах, курортах, Пскові, Петрозаводську та в інших містах нашої країни.

Подорожі та екскурсії БММТ «Супутник» організовує:

- для школярів;
- для учнів профе-

сібно-технічних училищ:

- для студентів вузів та учнів середніх спеціальних навчальних закладів;
- для робітників, колгоспників і службовців.

Кількість туристів, як правило, складає 30—40 чоловік.

Добре зарекомендували себе одноденні мандрівки на автобусах. Наступного року ми запрошуємо на такі маршрути:

1. «На горі Тараса», м. Канів.
2. «По місцях Корсунь-Шевченківської битви», м. Корсунь-Шевченківський.
3. «В місто на березі рукотворного моря — Зелений Світловодський».
4. «В місто гірників», м. Олександрія.
5. «В дендропарк «Веселі Боковеньки»».
6. Музей І. К. Микитенка в с. Рівне.
7. «На лінії воєни», м. Знам'янка.
8. С. Суботці.
9. По місцях Канізького повстання, с. Каніж.
10. Музей «Партизанської іскри», с. Кримка.
11. «Подвиг «Свартака» безсмертний», с. Красногірка.

12. В музей В. О. Сухомлинського, с. Павлиш.
13. По місцях, пов'язаних з життям і діяльністю радянських педагогів В. О. Сухомлинського і А. С. Макаренка, с. Павлиш і м. Кременчук.
14. В Уманський дендропарк «Софіївка», м. Умань.
15. В порт на Дніпрі, м. Кременчук.
16. По історичних місцях, м. Черкаси.
17. «В місто руди і металу» — в місто праці Кривий Ріг.
18. «По пушкінських місцях Кам'янка», м. Кам'янка.
19. На рідну землю Б. Хмельницького, м. Чигирин.
20. «Партизанський степ», с. Підлісне.
21. «В ліс з кошиком», с. Соснівка, с. Онисівка.
22. Музей Ю. І. Яновського, с. Нецаївка.
23. В музей-садибу І. К. Тобілевича (Карпенка-Карого), хутір Надія.
24. «Аграрна політика КПРС — у дії (дослідне поле)».
25. Земля хліборобів, с. Комп'юват.

Довідки по тел. 7-35-77.

Місто моє — Кіровоград

Серед степового безмеж-
жя України, на двох ін-
гульських косогах роз-
ташувався Кіровоград —
адміністративний, промис-
ловий і культурний центр
республіки.

Кіровоградець знає і
любить своє місто. І сиво-
чолний ветеран, і школяр

захоплено розкажуть про
славетні сторінки його іс-
торії. Повідають, як цими
степами, серед буйного
різнотрав'я вів своїх синів
на Січ Тарас Бульба, як у
1752 році за царським ука-
зом в цих місцях «від на-
паду ворожого» татар і
турків було зведено зем-

ляну фортецю св. Єлиза-
вети.

Історія Кіровограда мі-
стить усе, що пережила
наша країна. І перші мар-
систські гуртки, і тріум-
фальні кроки перших
п'ятирічок, і буремні роки
Великої Вітчизняної вій-
ни, і важкий період відбу-
дови народного господар-
ства України, і...

У нашому місті побува-
ли Омелян Пугачов, О. В.
Суворов, М. І. Кутузов, ге-
рої Вітчизняної війни 1812
року М. М. Раєвський та
В. Л. Давидов, декабри-
сти І. І. Сушинов, та Є. П.
Оболенський, поети Олек-

сандр Пушкін, Тарас Шев-
ченко і Адам Міцкевич.
Місто слухало лекції сло-
віста В. І. Григоровича і
останній концерт Ференца
Ліста...

Про все це, а також про
інше, що стосується мину-
лого, та сьогодення міста,
можна довідатись під час
екскурсій, які запропонує
БММТ «Супутник». Це —

«Єлисаветград — в ми-
нулому. Кіровоград —
сьогодні».

«Ніхто не забутий, ні-
що не забуто».

«Кіровоградське підпіл-
ля в роки Великої Вітчиз-
няної війни».

«Славетний шлях кіро-
воградської піонерії».

«Тих днів не зможне
слава» (із заїздом в с. Бе-
режинку).
«За іладу Рад».

«Їх іменами названі ву-
лиці».

«Комсомол Кіровоград-
щини»,
та інші.
Для тих, хто прибуває
в Кіровоград, БММТ «Су-
путник» гарантує розташу-
вання в готелі, триразове
харчування, диск-вечори у
відеокафе «Юність», дис-
ко клубі «Олімпія». Довід-
ки — по тел. 7-35-77.

НРБ

28.03.88-6.04.88
17.07.88-26.07.88
1.11.88-10.11.88

ЧССР

3.07.88-12.07.88
10.07.88-18.07.88
7.08.88-16.08.88
17.10.88-23.10.88

У СОСНОВОМУ ЛІСІ

ЗАПРОШУЄ МОЛОДІЖНА ТУРБАЗА «БРИГАНТИНА»

Молодіжна туристська ба-
за «Бригантина» розташова-
на за вісім кілометрів від
міста Новоархангельська у
живописному сосновому лісі
на березі однієї з найчисті-
ших річок республіки — Си-
носі.

Мешкають туристи у су-
часних триповерхових кор-
пусах у дво-тримісних номе-
рах. Для сімейних пар га-
рантується двомісний номер.
Туристи забезпечуються три-
разовим харчуванням.

Одночасно база приймає
на відпочинок до 150 чоло-
вік.

До послуг туристів кіно-
концертний зал, бібліотека,
бильярдний і шаховий зали.

зал настільного тенісу. Ве-
чорами працює дискотека.
Бажаючі можуть взяти на
пункті прокату спортивні
лижі, ковзани і т. п.

Організовано катання на
російських трійках. Любите-
лям порибалити створено чу-
дові можливості випробува-
ти своє везіння.

БММТ «Супутник» при-
ймає групові заявки від під-
приємств, установ і органі-
зацій для поїздки на МТБ
«Бригантина» за маршрута-
ми вихідного дня. Заїзд —
щоп'ятниці о 18.00. Від'їзд
— в неділю о 15.00. Тран-
спортування — автобусами
«Супутника».

Довідки по тел. — 7-35-77.

Запрошуємо на маршрути „Супутника“!

Наша адреса: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 10, тел. 7-31-70.

Забутий технікум

Б'ЄМО ТРИВОГУ!

Мабуть, не кожен в нашій області знає, що в Новомиргороді є середній спеціальний навчальний заклад — зоотехнічний технікум. І давно уже є. 79 років заклад готує зоотехніків не лише для нашої області, а й за її межі. За цей час підготовлено тисячі кваліфікованих спеціалістів, що нині трудяться у тваринництві. Є ким гордитися, з його брати приклад вишнім учням технікуму. Добрі традиції навчального закладу, що склалося за багато років, теж заслуговують похвали.

Приємне враження складає і садиба, на котрій розмістився технікум. Навіть у зимову пору на всій території закладу (а вона немала) відчувається своєрідний неповторний затишок. Однак цей затишок зникає, коли потрапляєш у будівлю з корпусів технікуму. Особливо неприємне враження залишається після відвідин гуртожитку, де мешкають хлопці. Темні коридори (що темноту згущують фарбовані у незрозумілі моляр панелі), незатишні кімнати. У дівачому гуртожитку більше простору, більше затишку. Але побутові умови, м'яко кажучи, бажать бути набагато кращими. Кухні й побутові кімнати не витримують ніякої критики.

І не тому, що про це ніхто не турбується. Навпаки,

Директор технікуму М. А. Шипканюк, профком, комітет комсомолу, студрада намагаються зробити все можливе, щоб поліпшити навчальний процес і дозволити учнів. Це й розроблена схема комплексної системи управління підготовки спеціалістів, і перехід на кабінетну систему навчання, і реконструйований руками учнів та викладачів актовий зал... Все це ті позитивні зміни, які відбулися за час, що минув від виходу «Основних напрямів перебудови вищої і середньої спеціальної освіти» в країні.

Більше змін на краще поки що не видно. Зате зовсім не радує око напіврозвалений (колишній) гуртожиток для хлопців — учнів, де безпосередньо після теоретичних занять проходять практику майбутні зоотехніки. У корівник ми з директором технікуму так і не ризикнули потрапити — територія технікуму від навчального господарства відгороджена широкою смугою багнюки. Хоч перелітай.

Надивившись на такі не зовсім приємні картини, відразу хочеться запитати директора технікуму: «Чому так?» З відповіді стає зрозумілим, що руками 200 учнів збудувати нові гуртожитки, навести порядок на навчальному господарстві — не під силу. А за які кошти придбати у читальний зал бібліотеки бодай 18 сті-

льців, яких так не вистачає?

Складається враження, що про існування технікуму забули в районі. Згадують лише тоді, коли треба навести якісь негативні приклади.

Не пригадують викладачі технікуму, щоб останнім часом життям їхнього закладу поцікавився райвиконком.

— Які ж перспективи саме у будівництві нового приміщення технікуму? — запитала я М. А. Шипканюка на закінчення зустрічі.

— Перспективи є великі. Будуть зводитися новий корпус технікуму, гуртожитки. Тільки невідомо коли, — відповів він.

Ясність у попередню розмову вніс уже в Кропивграді заступник голови обл. агропрому, начальник відділу капітального будівництва В. І. Богонос. Ного відповідь:

— Документація на спорудження нового гуртожитку Новомиргородського зоотехнічного технікуму готова. Будівництво почнеться в 1989 році...

Отже, щонайменш ще два роки жити учням у старих пристосованих приміщеннях, де частенько відпадає штукатурка і затікає водою стеля. Мало це чи багато? Хай би завітали працівники обл. агропрому в Новомиргород та запитали про це учнів технікуму.

Т. КУДРЯ.

м. Новомиргород.

Спра мишна грає на скрипці... Неймовірно! Тільки не на Новий рік! На це свято таке диво цілком можливе, що й демонструє в своєму нарядному костюмі другокласниця Кіровоградської СШ № 13 Ганнуся ТРЕМБАЧ.

Фото В. ГРИБА.

НОВОРІЧНІ

НОВОСІЛЛЯ

ДОНЕЦЬК, 21 грудня. **Мер. РАТАУ М. ТУРКІН.** Прем'єра новорічного свята відбулася в дитячому іомбінаті, який відкрився в селі Олексіївському — на центральній садибі колгоспу імені Горького Амвросіївського району. Вогні, які засяяли на ялинці, сповістили про завершення докорінної рекон-

струкції агромістечка господарства.

Нинішній рік виявився багатим на новосілля. За генеральним планом оновлення тут споруджено жили будинки загальною площею три тисячі квадратних метрів, торговельно-побутовий комплекс, лікарню, новий Палац культури і тепер ось — дитячий садок з просторими ігровими майданчиками, містечком казок. Збудовано його, що називається, «на вирість» — лише останнім часом в Олексіївському народилось

понад 20 молодих сімей. Вони поселилися в котеджах з усіма вигодами на нових вулицях Молодіжна, Проспект спеціалістів, Агрономічна.

Новосілля нині справляють у сотнях донецьких сіл. Будівельники в цьому році вже здали під ключ 120 тисяч квадратних метрів житла, 13 дитячих комбінатів, шість клубів і палаців культури, десятки інших соціально-побутових об'єктів.

ОРАНЖЕВО-ЗЕЛЕНІ пасма вдовлося на голові чи заклепки на куртку, строгий темний костюм з вузьким лезом краватки чи різнокольорові брюки... Це можна побачити не тільки в Ризі, але й у Москві, Ленінграді і Києві. Що це? Самовираження? Своєрідний

ЧИ ЛЕГКО БУТИ МОЛОДИМ?

протест проти того, з чим активно борється наше суспільство нині? Відлунням прокотилась по Латвії історія з огрською розбитою електричною куди продиралась, волаючи, після дискотеки наелектризована молодь. З цього, пам'ятаєте, починається і фільм «Чи легко бути молодим?».

Та знівечені вагони — з одного боку, а з іншого — десятки занедбаних підвалів у старій Ризі, приречених у порядок такими ж шибениками. В одному з таких підвалів, на Краму, 4, можна побачити витвори молодих живописців чи скульпторів, почути і побачити рок-оперу, побачити самодільне кіно і фантастичні моделі одягу. Енергія молоді знаходить вихід і в благоустрої етнографічного музею з його садибою і млином під відкритим небом і в продовженні народних традицій на багатотисячному святі пісні.

На знімку: Андріс Силішко і Софія Ване — члени ради клубу цікавих зустрічей на вулиці Краму — вирішили одружитися.

Фото Я. КРУМІНЬША.
Фотознімки ТАРС,

«Єврика» проти «Ерудита»

Проведення вікторини-конкурсу «Що? Де? Коли?» стало вже традицією у Вітязівській середній школі Бобринецького району. Створений тут кілька років тому клуб знанців «Єврика» провів чимало поєдинків із односельцями. У жовтні цього року відбулася зустріч вітязівців із старшокласниками Бобринецької середньої школи. Конкурс посприяв тоді становленню клубу «Ерудит» у міській десятирічці. І ось у грудні «Ерудит» та «Єврика» знову зустрілися — на цей раз на сцені районного будинку культури.

Цікаві питання запропонували хлопці й дівчата з «Єврики», не менш цікаві відповіді почули вони від ровесників з «Ерудита», яким того вечора випала роль знанців. У напруженій боротьбі конкурсу «Що? Де? Коли?» цього разу завершився перемогою гостей із рахунком 6:5. «Ерудит» розраховує взяти реванш наступної зустрічі, яку домовлено провести у січні наступного року (що пропозицію гаряче схвалили і глядачі, й учасники). Переможці конкурсу одержали в подарунок цікаві книги.

Підтримуючи гарний настрій глядачів і учасників у «музичних паузах», конкурс супроводжував вокально-інструментальний ансамбль Бобринецької десятирічки.

В. МИРНЕНКО.

Пізнаючи азбуку поезії

Конкурс поезії, який проходив у педагогічному Інституті, відбувся з ініціативи самих студентів філологічного факультету. Тому й зал, де він проходив, був переповнений.

Линула музика, звучали вірші — про революцію, про труднощі воєнних літ, про страшний відгомін війни у днях нинішніх. Не обійшлося і без віршів ліричних, бо вони — душа поезії.

На конкурсі прозвучали твори Є. Євтушенка, Г. Асадова, Ф. Алієвої та інших поетів. Перемогла в конкурсі Олена Жосан, яка прочитала «Азбуку революції» Євгена Євтушенка. Приз глядацьких симпатій одержала Олена Трибунька. Вона теж читала Євтушенка, це були вірші про кохання, про музику...

Ні, поезія ніколи не перестане хвилювати молодих — саме таку думку висловила для себе того дня глядачі, й учасники конкурсу — Оксана Шевченко, Ірина Аношкіна, Тетяна Данова. Бо поезія — це музика світу.

С. ПИЛИПЕНКО,
студентка,
м. Кіровоград.

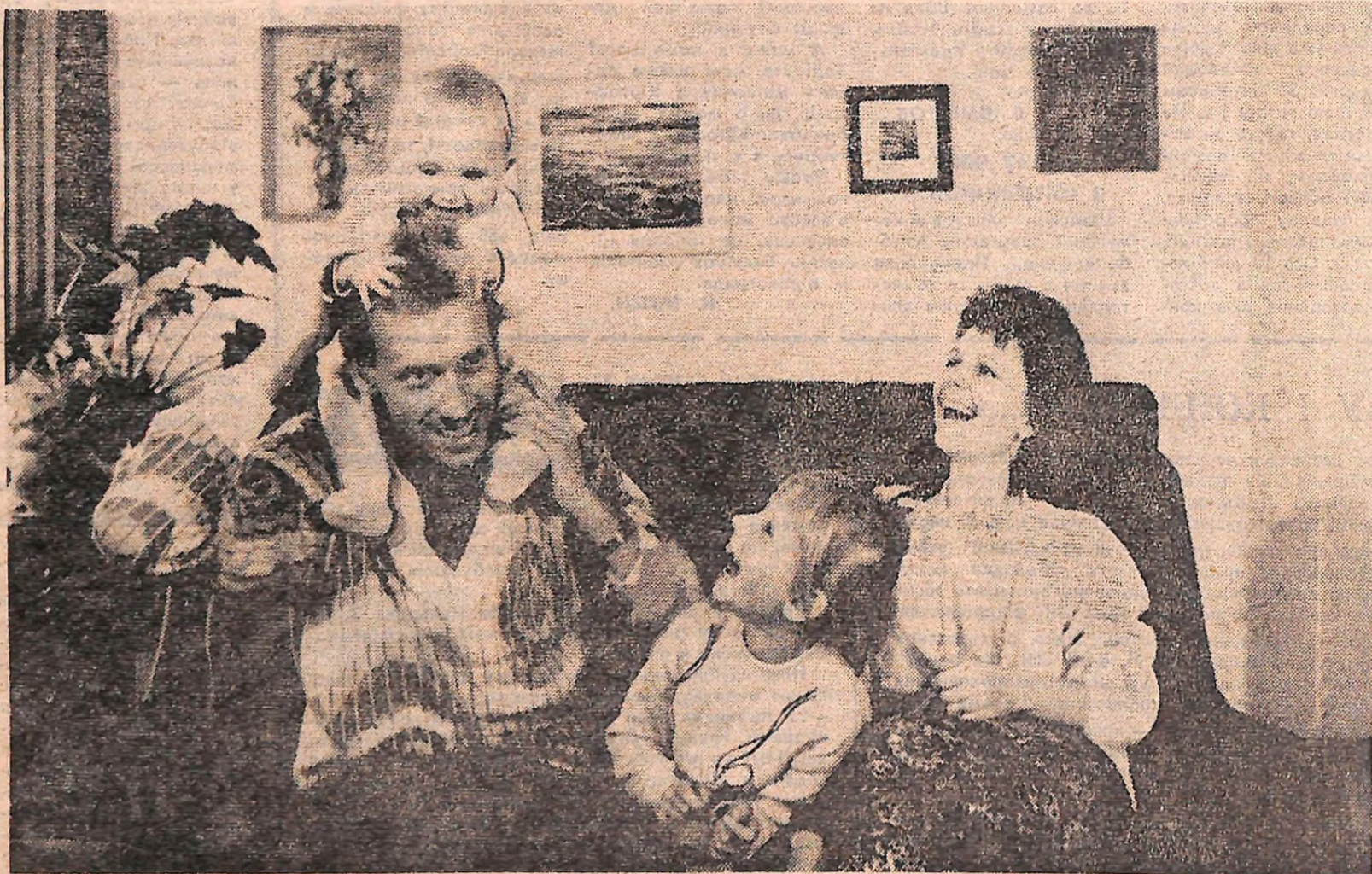
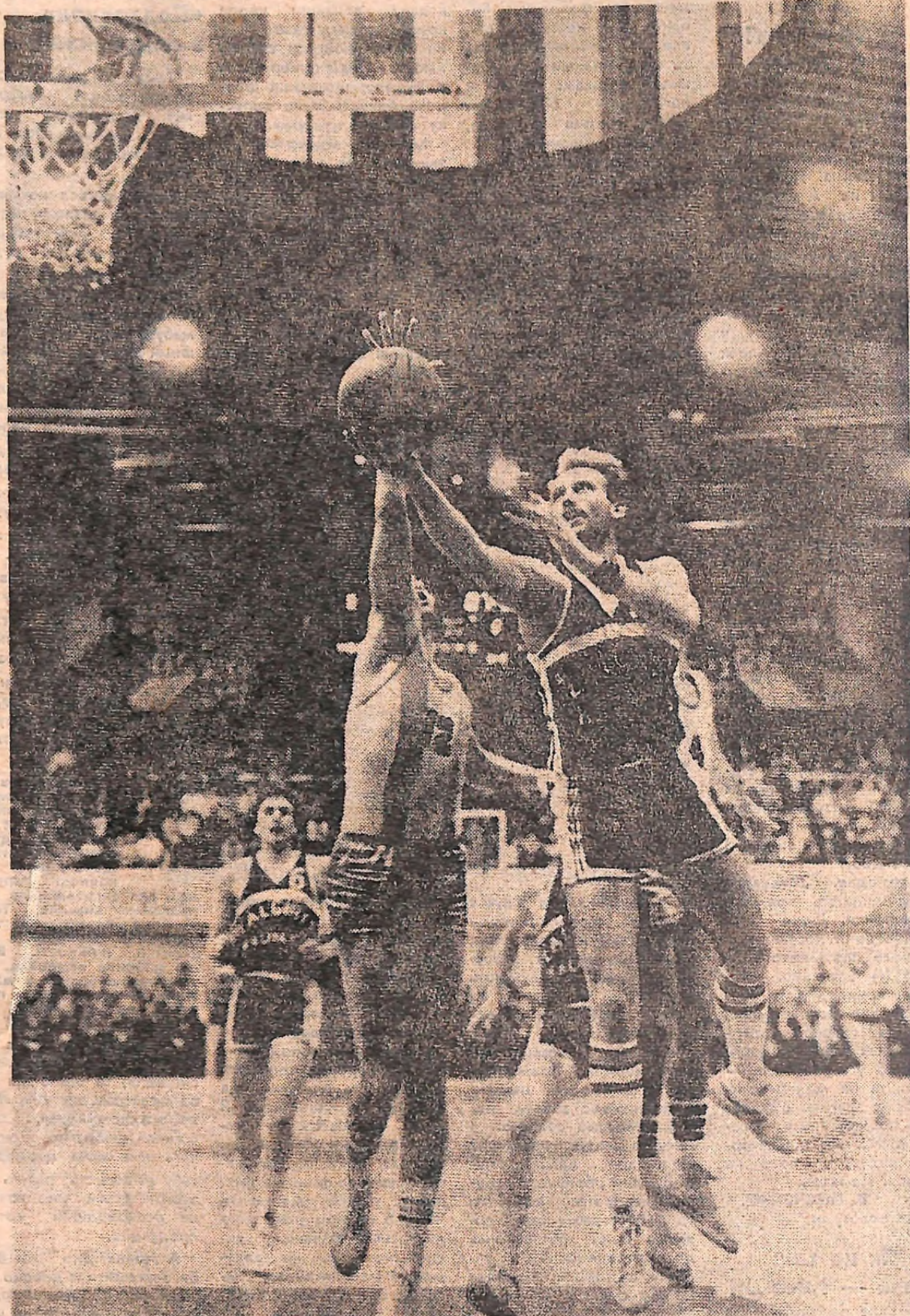
По вертикалі: 2. Едуард;
3. Уагін; 4. Ідеал; 5. Ескандер;
6. Дебальцеве; 8. Стратегіст;
10. Інструкція;
11. Жайворонки; 14. Обабілля;
15. Діалект; 17. Емблема;
19. Марс; 23. Колумбо;
24. Барабан; 27. Король;
28. Режим.

HEATING

8.00 — На зарядку станові!
8.20 — Фільм «На вагу золота». 9.40 — Із скарбниці світової музичної культури. Р. Шедірн. 10.40 — Програма Українського телебачення. 11.40 — Літній спорт. Всесоюзні змагання «Красногорська зима». 30 хв. Чоловіки. 13.40 — Мультиконцерт 14.15 Кімера дивиться у світ. 15.10 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселля». «Старий і Корелля» (Греція). 15.45 — У світі тварин. 16.45 — Гала-концерт міністрів оперної сцени. 18.00 — Документальний телефільм. 18.20 — «Пісні композитора В. Криушану». Фільм-концерт. 18.40 — Реквієм. 18.45 — Телефільм: Переживши війну. 20.00 — Вечірня піска. 20.15 — Якого хочеш бути здоровим. 20.30 — Валейбол Чеської СРР. Чоловіки. ЦСКА — «Іскра» (Судачинів). 21.00 — «Час». 21.40 — Промістор перебування. 21.50 — Фільм «Селісним Полубіт та інші ягоди Землі». 22.15 — Новини

На українському язи́ке

Фото К. ЯНКАУСКАСА.
Фотохроніка ТАРС.

Друкарня Імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глибки, 2.